Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8207
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

sicut postquam per solis reluctancia cepit
esse dies nunquam sole lucente dies definet
quante religio que hunc tuitabiles po
pulos in hoc tanto Roma et te plusquam vehe
mentem admiracione adduxit quod semp
tuendo tuo modo diuersitate apparuit
nobis esse naturaliter inditam nostre
mentis immortalitatem ostendit ut ita
nobis nota sit nre mentis immortalitas ex
omni omni indubitata assercione sit nre na
ture humanitas rion eam habeno tertio
rem stram nos esse ysomnes cum mentes
habere immortales tum vtrumque stra sit
omis omni homi assercio hor sit cursim data
abydeota tratis recipito quod si non sint tu
lia que sponsione oratoris audire exper
tisti aliqua tra sunt que tibi fortasse adal
nora qualecunque admirabilia afferre poterunt
Orator Interfui hor facto atque michi dul
cissimo colloquio multum mentem tua de
mente profunde differentem admirans
indubio mihi experiendo tertissimum
habens mentem vnum omnia mesiranter
existere grates tibi agens optime ydeota
tum mei parte tum ipsius adrenie plu
que adduxi qui spero consolatus abibit